

Štědrý večer
Mt2,1-11
24.12.2023

Pozdrav:

Pokoj nám a milosrdenství budiž rozhojněno,
neboť dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán,
v městě Davidově.

Introit:

Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?
On mi řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.“
Blaze všem, kteří se k němu utíkají!

Píseň: 482

Čtení: Mt1,18-24

Píseň: 478

Kázání: Mt2,1-11

Tak pěkně to čtení začalo. Někde v tichosti se Josef smíří s Marií. Jejich manželství ještě nezačalo a hned se musí vyrovnat s prvními problémy. *Shledalo se, že počala...* Vždy někdo něco shledá. Vždy někdo něco někam donese, aby způsobil problémy. Vždy se něco shledá, ale co my nyní s tím? *Shledalo se, že počala z Ducha svatého.* To je to důležité. Jak se tak stalo? Dumá se o tom přes dva tisíce let, popsáno bylo tuny knih, a přesto stačilo věřit, jako věřil Josef. Krize byla díky Bohu zažehnána a mohl nastat pokojný manželský život. Početí z Ducha svatého je tajemstvím, nad kterým nezbývá než žasnout.

To by nemohl být lidský život životem, aby se do něho opět něco nezapletlo. Spíše řečeno někdo. Kdesi od východu přišli. Přišli z míst, ze kterých se kdysi vydal Abram na cestu za svým Bohem. Tak jako Abram i oni vážili dlouhou cestu. Abrama posiloval Bůh příslibem. Mudrce posiluje hvězda, která nezvykle svítí. Hvězda, která normálně na obloze není. Je to divné, ta hvězda svítí v noci, no na tom až tak moc nic divného není, ale nějakým způsobem mudrce vede i ve dne. Hvězda prostě září. Nebo jdou tito muži jen tak na blind? Přečetli si v knihách, že neznámá kometa patří Izraeli, a tak se vydali rovnou cestou do Jeruzaléma?

Nevím, o tom se v Bibli nic nepíše. Píše se jen o tom, že se nakonec kardinálně spletli. Tedy z našeho hlediska vůbec ne. Dá rozum, že král se rodí v královské paláci. Dá rozum, že v hlavním městě se dějí ta nejzávažnější rozhodnutí. Nicméně mudrce přemohla jejich rozumnost a moudrost, hledají tam, kde by asi každý z nás hledal.

Krom rozmrzelého Heroda v jeruzalémském paláci žádné dítě nenašli. Jen pár starých bláznů předcítá Tóru. Je to pořád stejné, i já dnes předcítám Tóru-Bibli, tu starou knihu, ve které se snažím najít odpovědi na svůj i váš život.

A světe div se, ti staří blázni, kteří ještě věří v Boha, v těch svých Písmech něco vystrachají.

A ty Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu. No, to jim ti staří blázni moc neporadili. Vydají se mudrci podle této rady do Betléma, nebo to dlouhé putování vzdají? Možná, že měli tu chuť to vzdát, když vycházeli z Herodova paláce. Možná, že všechny ty dary chtěli hodit do koše, protože narození všemocného vládce světa se nekoná, v paláci nikdo takový není.

Zní to podezřele v naší době. Vévoda a pastýř?

Vévoda, to by ještě šlo. Povede nás do boje, hurá. Ale proti čemu nás povede do boje? Celý život s něčím, s někým bojujeme, ale nám už se nechce. Chceme spočinout, jsme najedení, možná trochu napití, a bojů politických i skutečných na kolbištích našich životů máme dost. Kam nás ten vodič vojů povede?

Možná bychom se mohli nejprve podívat na ty voje. Pravděpodobně to zaslíbení mluví o těch, kteří zůstali někde bezradně stát na půli cesty. To jsou ty voje, ta váhající a trochu zmatená církev, ale i ti, kteří dnešní večer vyšli.

Možná zpočátku měli odvalu jít za tou hvězdou, co tak krásně září, ale po těch všech řečech od starých bláznů to vzdali.

A pastýř, to už zní úplně šíleně v dnešní době. Copak pastýř něco umí krom toho, že shání pro své ovce pastvu a vodu? My chceme něco jiného než jídlo a pití. Co nám může zajistit pastýř, být dobrý? Možná, tak na Vánoce, u jeslíček, možná pocit dětství, voničích cukroví a teplo svíček chceme znovu zažít.

A ty Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu. Nebojte, tenkrát to muselo pro ty mudrce znít také jako naprostá hovadina.

Jak tedy došlo k tomu, že mudrci nakonec došli? *A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.* Možná, když mudrci vyšli z paláce, kde svítila hvězda Herodova, která možná na chvíli zastínila hvězdu na obloze, najednou viděli.

Viděli; mudrci uviděli. Uviděli tu samou hvězdu, za kterou se vydali. Viděli znamení, které dostali od Pána Boha, aby mohli najít to, co hledali. Hledali toho, kterému se mohou poklonit, kterému mohou odevzdat celý svůj život.

Tedy padnout před ním na kolena, takzvaně proskynovat. Tedy kleknout, položit hlavu na zem, natáhnout ruce před sebe a čekat. Kdo by se bez třesení takto vydal všanc před králem světa? Kdo by dobrovolně takto poklekl, když stačí jen málo a bude šlápnutím na vaz usmrčen? Ti staří blázni a mudrci to udělali. A ten právě narozený král? Je líbezný a bezbranný jako právě narozené dítě.

Jít za hvězdou, nevzdat to, i když se do toho pletou různí králové a mocnáři tohoto světa. Jít za hvězdou, která tu více, tu méně svítí, aby nás pozvala na cestu. Jít za hvězdou, která nás vede jako ten nejlepší vojvoda. Vede nás k pastýři, který nás nakrmí, utiší, napojí i utěší. Přeji vám, abyste na této cestě, na kterou jste dnes vyšli, nezabloudili.

Amen.

Píseň: 481

Poslání:

Já jsem dobrý pastýř.
Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.
Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.
Jděte v pokoji.

Píseň: 464